Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 756 van 8 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. DELHEZ**
Place Léopold 7/1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2026 met toepassing van (oud) artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 maart 2026.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad verwijst naar artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*BS* 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Ingevolge artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

"*1. Verzoeker, die verklaart een staatsburger van Georgië te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.*

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat hij ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zijn problemen en hij niet aannemelijk maakte dat er in Georgië geen nationale bescherming beschikbaar was voor hem. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 308 750 van 25 juni 2024.

In het kader van zijn huidig verzoek geeft verzoeker aan dat zijn problemen nog actueel zijn. Hij weet dit omdat zijn vrienden hem vertellen dat de mensen waarmee hij problemen kent nog steeds naar hem vragen. Hij vreest bij terugkeer tevens dat zijn kinderen hetzelfde lot zullen ondergaan omdat die mensen er ook mee hebben gedreigd zijn kinderen te doden. Tot slot geeft hij aan dat hij heden bij zijn moeder verblijft, maar dat hij daar niet met zo veel mag verblijven dus dat hij vreest op straat te belanden. Hij legt geen nieuwe documenten neer ter staving van zijn huidig verzoek.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:
(i) met betrekking tot de verklaringen die hij aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vrees voor hem en voor zijn kinderen betrekking heeft op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorig verzoek heeft uiteengezet, namelijk zijn problemen met de personen die hem vroeger belaagd hebben toen hij met R. afgesproken had, moet worden beklemtoond dat zijn vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en wegens de beschikbaarheid van nationale bescherming in Georgië, en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat hij naar aanleiding van zijn huidig verzoek louter verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.
(ii) hij geen enkel concreet element aanbrengt waarom hij niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.
(iii) betreffende zijn verklaring dat hij vreest dat hij uit het huis van zijn moeder gaat worden gezet in België, het CGVS vaststelt dat dit slechts betrekking heeft op zijn situatie in België, en niets vertelt over zijn vrees bij terugkeer naar Georgië.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad merkt verder op dat overeenkomstig artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dat elementen nieuw zijn in die zin dat ze nooit eerder werden aangebracht, volstaat dus geenszins (an sich), aangezien het moet gaan om nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen aanzienlijk vergroten. De commissaris-generaal heeft onderzocht, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is in het kader van zijn huidig verzoek. Bijgevolg kon de commissaris-generaal zijn verzoek onontvankelijk verklaren.

De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

8. In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing waar de Raad zich bij aansluit.

Door te volharden in zijn beweerde problemen, en aan te halen dat hij een nieuw element aanvoert dat het mogelijk maakt de geloofwaardigheid van zijn vrees, met name het actuele karakter ervan, te bevestigen, brengt hij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn aangebrachte elementen en slaagt er niet in om deze te ontkrachten.

Verzoeker haalt aan: "Dat het nieuwe element dat aanleiding gaf tot de indiening van een tweede verzoek, de komst naar België is van de moeder van de echtgenote van de verzoeker, mevrouw P., die op haar beurt gedwongen was te vluchten nadat zij in Georgië het slachtoffer was geworden van mishandeling en bedreigingen in verband met de problemen van de verzoeker.
Dat laatstgenoemde op 11 juni 2025 inderdaad een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.".

De Raad merkt op dat verzoeker voorgaande elementen omtrent de moeder van zijn echtgenote niet heeft aangehaald tijdens zijn interview op de DVZ. Bijgevolg kon verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening houden met deze elementen.

De Raad wijst er verder op dat verzoeker, met voorgaand betoog, heden verder borduurt op en volhardt in zijn relaas dat reeds eerder ongeloofwaardig werd bevonden door de commissaris-generaal en de Raad. Het gegeven dat verzoeker louter verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn initiële relaas.

9. Waar verzoeker stelt dat hij geen bescherming kan inroepen in zijn land van herkomst, wijst de Raad op hetgeen werd vastgesteld in het arrest nr. 308 750 van 25 juni 2024, in het kader van de beroepsprocedure bij de Raad tijdens zijn eerste verzoek:

"6.5. Tenslotte is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat dat zelfs indien ernstig geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten, verzoekers niet aannemelijk maken dat zij geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.
(…)
De Raad stelt vast dat uit de "COI Focus Georgië – Algemene situatie" van 11 december 2023 waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.
(…)
De Raad wijst erop dat het dan ook aan verzoekers toekomt in concreto aan te tonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijven. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissingen worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan: (…)".

Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig verzoek geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan deze vaststellingen te tornen.

De Raad wijst erop dat de "COI Focus Georgië – Algemene situatie van 12 februari 2025", ter kennis gebracht door verweerder in het kader van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, een actualisering van een eerder overzicht van de algemene situatie in Georgië betreft en het beeld bevestigt van de algemene situatie (en de beschermingsmogelijkheden) zoals geschetst in het kader van zijn vorig verzoek.

De informatie aangebracht door verzoeker in zijn verzoekschrift, en in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, ligt in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de door verweerder gehanteerde landeninformatie omtrent de algemene situatie in Georgië (en de beschermingsmogelijkheden).

10. Een loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in Georgië volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

11. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Georgië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van hem geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

12. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. (Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 3 juni 2026 om 9u30 staat het volgende vermeld:

"*De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker wijst erop dat zijn zus in België inmiddels werd erkend als vluchteling. Verder is er een nieuw element voorhanden dat de kans op bescherming vergroot, aangezien de moeder van zijn echtgenote Georgië inmiddels ook is moeten ontvluchten als gevolg van dezelfde problemen als deze die hij er heeft ondervonden. Dit bewijst dat zijn vrees voor vervolging nog steeds actueel is. Daarnaast kan verzoeker een vrees doen gelden omwille van zijn "verwestering", aangezien onder het huidige politieke systeem in Georgië een "afkeer" heerst van alles wat afkomstig is uit het Westen.*

6. Met voormeld betoog brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 10 maart 2026.

7.1. Verzoeker wijst er ter terechtzitting vooreerst op dat zijn zus in België inmiddels werd erkend als vluchteling.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker deze stelling niet staaft. Bij gebrek aan enig concreet element, blijft dit een blote bewering.
Tevens stelt de Raad vast dat verzoeker deze stelling niet verder concretiseert. Er wordt niet geduid om welke reden zijn zus zou zijn erkend als vluchteling, laat staan dat verzoeker aantoont dat zijn zus hetzelfde vluchtrelaas zou hebben uiteengezet als hij.
In deze dient hoe dan ook te worden aangestipt dat elk verzoek individueel dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Hierbij dient degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging heeft of een risico op ernstige schade loopt. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Dat verzoekers zus in België zou zijn erkend als vluchteling, houdt geenszins de verplichting in om ook verzoeker internationale bescherming te bieden, te meer verzoeker nu het verband met zijn beweerde vluchtrelaas niet uiteenzet.

7.2. Verzoeker betoogt verder dat de moeder van zijn echtgenote Georgië inmiddels ook is moeten ontvluchten als gevolg van dezelfde problemen als deze die hij er heeft ondervonden en stipt dit element aan als nieuw element dat *"de kans op bescherming vergroot"*. Hij gaat er echter aan voorbij dat hierover reeds een standpunt werd ingenomen in voormelde beschikking. Zo wordt erop gewezen dat verzoeker dit element niet heeft aangehaald tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt beweerd. Verder wordt er op gewezen dat verzoeker hiermee heden verder borduurt op en volhardt in zijn relaas dat reeds eerder ongeloofwaardig werd bevonden door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad. Het gegeven dat verzoeker louter verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd en wordt gekenmerkt door een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn initiële relaas. Door dit element ter terechtzitting nogmaals te herhalen en te bestempelen als bewijs dat zijn vrees voor vervolging nog steeds actueel is, doet verzoeker niet anders denken. Verzoeker gaat immers wederom voorbij aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas waarop hij derhalve niet zonder meer kan voortbouwen. Dit werd reeds geduid in voormelde beschikking. Verzoeker brengt door in wezen slechts te herhalen geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.
Bovendien, het weze herhaald, wordt in de beschikking en de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij niet op de bescherming van de Georgische overheden zou kunnen rekenen, wat hij met zijn betoog ter terechtzitting ongemoeid laat.

7.3. Tot slot meent verzoeker dat hij een vrees kan doen gelden omwille van zijn *"verwestering"*, aangezien onder het huidige politieke systeem in Georgië een *"afkeer"* heerst van alles wat afkomstig is uit het Westen.

De Raad stelt vast dat verzoeker deze beweerde vrees nooit eerder ter sprake heeft gebracht en hierover in zijn verzoekschrift ook niet de minste opmerking heeft gemaakt. De Raad beklemtoont dat een verzoek tot horen er niet toe strekt om onvolkomenheden in het verzoekschrift alsnog recht te zetten of om nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Een vraag tot horen na een beschikking op grond van (oud) artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft immers uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt de verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Het gaat er enkel om dat wie daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt. De Raad herinnert aan (oud) artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet dat stelt dat geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan deze die in het verzoekschrift zijn uiteengezet. Verzoeker laat verder na aan te tonen dat hij deze middelen en argumenten niet eerder kon ontwikkelen in zijn inleidend verzoekschrift. Verzoeker formuleert tijdens zijn betoog ter terechtzitting een nieuw middel en argumentatie tegen de bestreden beslissing, wat, gelet op hogervermeld doel van de vraag tot horen, bijgevolg laattijdig en niet ontvankelijk is, daar verzoeker dit niet eerder aanhaalde in het verzoekschrift hoewel hij daartoe de mogelijkheid had, minstens het tegendeel niet aantoont.

Hoe dan ook brengt verzoeker, in zoverre hij tracht te laten uitschijnen dat hij verwesterd zou zijn of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, geen overtuigende concrete elementen bij waaruit een (toegeschreven) verwestering kan blijken en beperkt hij zich tot een bloot, gratuit en summier betoog. Zijn verblijf in België impliceert geenszins dat hij verwesterd is of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Georgië om die reden zal worden geviseerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Verzoekers betoog mist verder elke concretisering en persoonlijke invulling zodat hij niet overtuigt dat hij zich waarden, normen, meningen of gedragingen, die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Georgische samenleving en het politieke systeem, zodanig eigen zou hebben gemaakt dat hij bij terugkeer naar Georgië een risico zou lopen op vervolging of ernstige schade. Verzoeker toont niet aan dat zijn verblijf in België hem dusdanig heeft veranderd dat hij zijn leven in Georgië niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf in België zou kunnen worden gepercipieerd als verwesterd en om die reden in de negatieve aandacht zou kunnen komen en worden geviseerd, gestigmatiseerd of vervolgd.

7.4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

8. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,	kamervoorzitter
T. LEYSEN,	griffier

De griffier,	De voorzitter,

T. LEYSEN M. MAES TORRES LOREDO